

Teveel van het goede (773)

Soms is het beter om niet op Facebook te kijken, geen dingen te liken, want daardoor zie je weer meer dan goed voor je is. Teveel van het goede. We waren net de zaterdag ervoor bij de Snuffelhoek in IJsselstein geweest en nu zag ik zoiets leuks. Mickey Mouse servies. Tja, ik smolt. Nu niet van de hitte, maar van enthousiasme. Dat kan ook. Ik wel!

Een tijdje terug had iemand al heel lief een theepot voor me gekocht in dezelfde serie. Nu zag ik de kop en schotels staan. Een appje naar de shop en ze hielden ze apart. Dus na de

voortuintjesmarkt reden we opnieuw richting IJsselstein. Dat kon nog wel, was nog niet teveel van het goede. Hoewel ik wel voelde dat mijn evenwicht aan het haperen was.

Eerst had ik zoonlief drie gevraagd de spulletjes op te halen. Hij werkt in IJsselstein, maar dat deed hij dan weer niet. Jammer! Eigenlijk was het maar gelukkig ook. Ik zag daar een fantastisch boek. Dat zou ik anders gemist hebben. Net als het servies.

Het is een echt leuke kringloop. Niet groot, maar de verkopers zijn erg aardig, opgeruimd en vriendelijk. Een knipoog. Ze geven me een beetje Buurman en Buurman vibes. Ik voel me daar op mijn gemak. Dat is fijn en het is niet te ver weg. Ook is het er redelijk overzichtelijk en ik vind er altijd wel wat. De prijzen zijn ook oké.

Voordat ik om de gereserveerde spullen vroeg, keken we eerst even rond. Vaak zie je een tweede keer

weer heel wat anders, ook al ben je er net geweest. Er lag een boek van Hummel, die schattige, nostalgische beeldjes. Dat dus. Ik was op slag verliefd (ben nogal licht ontvlambaar, hihi!). Natuurlijk wil ik het liefst alle beeldjes, maar dat zou echt teveel van het goede zijn. In dit boek stonden alle beeldjes en ook hoe ze zijn ontstaan. Te leuk! De prijs was pittig. € 15.

Ik kreeg de theepot cadeau, omdat ik zei dat ik die al had. Nou ja! Knipoog! Dat komt mooi uit, want nu zet ik hem in huis neer (de andere staat in de wc). Op de plek waar deze theepot komt te staan, stond al iets anders, maar dat geef ik nu cadeau aan mijn bestie (iets van Blond). Omdat het meer bij haar past dan bij mij. Bovendien weet ik zeker dat ze er blij van wordt. Ook deze kocht ik ooit bij de kringloop, maar hij was zeker niet goedkoop.

Toen ik bij de kassa vroeg hoe het kwam dat de prijs zo hoog was, zei hij dat dit echt een collectorsitem is. Het boek is van zijn moeder geweest. Zij spaarde de beeldjes. Mijn moeder had de beeldjes willen sparen, als ze toch eens rijk was. Dus je snapt dat ik het grif betaalde (bovendien had ik de theepot gratis gekregen) en sloot ik het boek in mijn hart. Misschien was het teveel van het goede, maar met dit verhaal in gedachte vond ik dat niet erg.

Nu heb ik toch alle beeldjes. En de exemplaren van het meisje met het

rood met witte stippen hoofddoekje mag ik fysiek verzamelen. Van mezelf. Zo hou ik mijn verslaving cq. verzamelwoede onder controle.

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 040726